KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 45/97

av den 10 januari 1997

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i Indien, Indonesien och Thailand

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1], ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 [2], särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

A. FÖRFARANDE

(1) I april 1995 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [3] att det skulle inledas ett antidumpingsförfarande rörande import av säckar och påsar av polyeten eller polypropen med ursprung i Indien, Indonesien och Thailand och inledde en undersökning.

(2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som lämnats av European Association for Textile Polyolefins (EATP) (nedan kallad "den klagande") för åtta gemenskapstillverkares räkning som enligt klagomålet svarar för en större andel av den totala tillverkningen av den berörda produkten i Europeiska gemenskapen.

Klagomålet innehöll bevis för dumpning av produkten med ursprung i de länder som anges ovan och för därav vållad väsentlig skada. Denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att det inleddes ett förfarande.

(3) Kommissionen meddelande officiellt de tillverkare, exportörer och importörer som den visste var berörda, företrädarna för de exporterande länderna och den klagande. De direkt berörda parterna gavs tillfälle att skriftligen tillkännage sina synpunkter och att begära att bli hörda.

Ett antal tillverkare och exportörer i de berörda länderna och importörer har lämnat sina synpunkter skriftligen. European Association for the Trade in Jute, Zakkencentrale BV och Thai Plastic Industries Association begärde och beviljades att bli hörda.

Kommissionen stickade frågeformulär till de parter som den visste var berörda och mottog svar på sina frågeformulär från fem klagande gemenskapstillverkare, sju indiska tillverkare, nio indonesiska tillverkare, sex thailändska tillverkare och tre importörer i gemenskapen.

(4) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för ett preliminärt fastställande och genomförde undersökningar på platsen hos följande företag:

a) *Klagande gemenskapstillverkare*

— Condepols SA, Valencia (Spanien),
— Cotesi, Carvalhos (Portugal),
— Saint Frères Emballage SA, Paris (Frankrike),
— Sintéticas del Sur SA, Ubeda (Spanien),
— Thrace Plastics Co. SA, Aten (Grekland).

b) *Indiska tillverkare*

— Buildmet Private Ltd, Bangalore,
— Gilt Pack, Indore,
— Kanpur Plastipack, Kanpur,
— Neo Sack Ltd, Indore,
— Polyspin Export Ltd, Rajapalayam,
— Polyspin Private Ltd, Rajapalayam,
— Shankar Packaging Ltd, Bombay.

c) *Indonesiska tillverkare*

— P.T. Budi Indoplast Indah, Jakarta,
— P.T. Hardo Soloplast, Solo,
— P.T. Kemilau Indah Permana Ltd, Solo,
— P.T. Poliplas Indah Sejahtera, Semarang,
— P.T. Simoplas, Semarang.

d) *Thailändska tillverkare*

— Bangkok Polysack Co. Ltd, Bangkok,
— CP Poly-Industry Public Co. Ltd, Bangkok,
— Laemthong Industry Co. Ltd, Bangkok,
— Pacific Polysack Co. Ltd, Bangkok,
— Thai Coating Industrial Public Co. Ltd, Bangkok,
— Thai Plastic Products Co. Ltd, Bangkok.

(5) Undersökningen av dumping omfattade perioden från 1 april 1994 till 31 mars 1995 (nedan kallad "undersökningsperioden").

[1] EGT nr L 56, 6.3.1996, s. 1.
[2] EGT nr L 317, 6.12.1996, s. 1.
[3] EGT nr C 92, 13.4.1995, s. 3.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Beskrivning av produkten

(6) Den produkt som berörs är vävda säckar och påsar av sådana slag som används för förpackning av varor, icke av triká utan framställda av polyeten- eller polypropenremsor eller dylikt av vävnader med en vikt av högst 120 g/m². Produkten med denna beskrivning omfattas av KN-nummer 6305 32 81 och 6305 33 91 (1).

(7) Det finns många olika typer av säckar och påsar som framställs av polyeten eller polypropen, men de har alla liknande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper. Säckarna och påsarna används för att bland annat förpacka industri- och jordbruksvaror. Eftersom säckarnas och påsarnas grundläggande fysiska, kemiska eller tekniska egenskaper och deras användningsområden är likartade, ansågs det att denna förordning bör omfatta alla säckar och påsar som omfattas av KN-nummer 6305 32 81 och 6305 33 91.

(8) Det har hävdats att en särskild typ av säckar och påsar som kallas "linongpåsar" borde uteslutas från detta förfarandes räckvidd på grund av att

— deras fysiska egenskaper, dvs. en lösare bindning, skulle göra att de inte kunde användas för att förpacka de varor som nämns i klagomålet,

— de per kilogram skulle vara dyrare än andra typer av säckar och påsar som omfattas av detta förfarande.

(9) Vad gäller det första argumentet har det konstaterats att dessa påsar kan användas endast för förpackning och transport av varor av något större storlek som t.ex. grönsaker, lökar, osv. Det bör dock noteras att linongpåsar används i samma syfte som andra typer av påsar, dvs. för att förpacka och transportera varor. I detta sammanhang bör det påpekas att den förteckning i klagomålet över produkter som kan packas och transporteras i de säckar och påsar som berörs av förfarandet inte på något sätt var uttömmande.

(10) Avseende det andra argumentet bör det noteras att kilopriset för linongpåsar visserligen är högre än priset för andra typer av påsar. Detta innebär emellertid inte att det är dyrare att förpacka varor i linongpåsar än i andra typer av påsar. Tvärtom är styckpriset på linongpåsar avsevärt lägre än styckpriset för andra typer av säckar och påsar. Linongpåsar utgör därför ett verkligt alternativ för förpackning av varor jämfört med andra typer av den berörda produkten.

Vidare tillverkas linongpåsar av i huvudsak samma råmaterial som de andra typerna av säckar och påsar och har samma fysiska egenskaper.

(11) Mot denna bakgrund har slutsatsen dragits att linongpåsar är utbytbara mot de andra typer av säckar och påsar som berörs av detta förfarande och att de omfattas av denna undersöknings räckvidd.

2. Likadan produkt

(12) Undersökningen har visat att egenskaperna hos de berörda säckar och påsar som säljs på hemmamarknaderna i Indien, Indonesien och Thailand liknar dem som föreligger hos de säckar och påsar som exporteras från dessa länder till gemenskapen. De slag av säckar och påsar som tillverkas i gemenskapen och de som exporteras till gemenskapen från ovannämda länder har också samma fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och användningsområden och konkurrerar med varandra.

(13) Således har slutsatsen dragits att de säckar och påsar som tillverkas och säljs i de tre berörda länderna är likadana produkter som de säckar och påsar som exporteras till gemenskapen från dessa länder, i den mening som avses i artikel 1.4 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad "grundförordningen"). Detsamma gäller för produkter med ursprung i de tre berörda länderna när de jämförs med dem som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin.

C. DUMPNING

I. Normalvärde

1. Indien

(14) Fem indiska företag har konstaterats ha representativa totala inhemska försäljningsvolymer enligt artikel 2.2 och 2.4 i grundförordningen, dvs. den totala inhemska försäljningen av den berörda produkten utgjorde minst 5 % av den försäljningsvolym som exporterades till gemenskapen. Normalvärdet baserades således antingen på de vägda genomsnittliga priserna för denna inhemska försäljning när den ägde rum i normal handel eller, när den inhemska försäljningen för en särskild produkttyp inte var representativ, dvs. inte nådde tröskeln på 5 %, på de vägda genomsnittliga priser fritt fabrik som togs ut av övriga tillverkare i det berörda landet för representativ inhemsk försäljning av motsvarande produkttyp i normal handel, i enlighet med artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen.

(1) Förfarandet inleddes för produkter som omfattas av KN-nummer 6305 31 91. Sedan ändrades KN-numret för produkten i fråga genom kommissionens förordning (EG) nr 2448/95 av den 10 oktober 1995 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxen (EGT nr L 259, 30.10.1995, s. 1). Den produkt för vilken förfarandet inleddes omfattas numera av KN-nummer 6305 32 81 och 6305 33 91.

Vid fastställandet av hurudvida den inhemska försäljningen ägde rum i normal handel eller ej tillämpades artikel 2.4 i grundförordningen. När det vägda genomsnittliga försäljningspriset för en viss produkttyp motsvarade eller var högre än den vägda genomsnittliga styckkostnaden samt när den försäljning som skedde till priser som underskred styckkostnaden motsvarde mindre än 20 % av den försäljning som utgjorde underlag för att fastställa normalvärde, ansågs all inhemsk försäljning ha ägt rum i normal handel och normalvärdet kunde fastställas på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats för all inhemsk försäljning av den produkttypen.

När det vägda genomsnittliga försäljningspriset för en viss produkttyp var lägre än den vägda genomsnittliga styckkostnaden eller när omfattningen av försäljning till förlust utgjorde minst 20 % av den försäljning som utgjorde underlag för att fastställa ett normalvärde, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats för den återstående lönsamma inhemska försäljningen.

(15) Två indiska företag konstaterades inte ha någon representativ inhemsk försäljning. Det ena företaget exporterade till gemenskapen en typ av den berörda produkten som inte såldes på hemmamarknaden av andra samarbetsvilliga indiska tillverkare och följaktligen konstruerades normalvärdet enligt artikel 2.3 och 2.6 a i grundförordningen på grundval av detta företags tillverkningskostnader för produkttypen i fråga med tillägg av ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst. Beloppet för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst fastställdes på grundval av de övriga samarbetsvilliga tillverkarnas inhemska försäljning i normal handel av alla typer av den likadana produkten i det berörda landet.

För det andra företaget, för vilket den totala inhemska försäljningsvolymen inte var representativ och som exporterade produkttyper som såldes av andra tillverkare i det berörda landet, beräknades normalvärdet enligt artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen på grundval av de vägda genomsnittliga priser fritt fabrik som togs ut av andra tillverkare i det berörda landet för representativ inhemsk försäljning i normal handel av motsvarande produkttyp.

2. Indonesien

(16) Med tanke på det stora antalet indonesiska exportörer beslöts det enligt artikel 17 i grundförordningen att begränsa undersökningen till den största representativa exportvolym som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I detta syfte valdes fem företag ut som svarade för 88 % av Indonesiens total exportvolym till gemenskapen under undersökningsperioden. Stickprovet gjordes i samråd med och med samtycke av alla nio indonesiska företag som var samarbetsvilliga i detta antidumpningsförfarande.

(17) Vad gäller en indonesisk tillverkare som valts ut i stickprovet bör det noteras att även om detta företag lämnat uppgifter om inhemsk försäljning var dessa uppgifter som det konstaterades vid kontrollbesöket inte kontrollerbara, eftersom företaget inte till kommissionens belåtenhet kunde visa huruvida denna försäljning skett till oberoende kunder eller ej. Följaktligen kunde ett normalvärde inte fastställas på grundval av inhemsk försäljning. Dessutom var företaget inte i stånd att lämna dokumentet som visade hur mycket som tillverkats och kunde således inte dokumentera sin tillverkningskostnad. I enlighet med artikel 18 i grundförordningen drogs följaktligen slutsatsen att normalvärdet för detta företag bör baseras på tillgängliga uppgifter, vilka har konstaterats vara det vägda genomsnittet av de normalvärden som fastställts för de övriga fyra indonesiska tillverkarna.

(18) Vad gäller fastställande av ett normalvärde för de återstående fyra indonesiska tillverkare som valts ut för stickprovet konstaterades det att den totala inhemska försäljningsvolymen och försäljningen för varje produkttyp var representativ enligt artikel 2.2 och 2.4 i grundförordningen. Normalvärdet kunde därför baseras på vägda genomsnittliga priser för inhemsk försäljning i normal handel enligt vad som beskrivs i punkt 14.

3. Thailand

(19) Alla samarbetsvilliga thailändska företag har konstaterats ha representativa inhemska försäljningsvolymer enligt artikel 2.2 och 2.4 i grundförordningen. Normalvärden baserades därför antingen på vägda genomsnittliga priser för den inhemska försäljning som ägde rum i normal handel eller, när den inhemska försäljningen för en särskild produkttyp inte var representativ enligt artikel 2.1 andra stycket i grundförordningen, på de vägda genomsnittliga priser fritt fabrik som togs ut av övriga tillverkare i det berörda landet för representativ inhemsk försäljning av motsvarande produkttyp i normal handel.

II. Exportpris

(20) Eftersom alla samarbetsvilliga exportörer i vart och ett av de tre berörda länderna exporterade sina produkter till gemenskapen direkt till oberoende importörer fastställdes exportpriser enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av dessa oberoende importörer.

III. Jämförelse

(21) För två thailändska företag, alla indonesiska företag som ingick i stickprovet och alla indiska företag jämfördes för varje produkttyp det vägda genomsnittliga normalvärdet enligt artikel 2.10 och 2.11 i grundförordningen med det vägda genomsnittliga exportpriset i samma handelsled, dvs. fritt fabrik.

(22) När det gäller de återstående fyra thailändska exportörerna jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet enligt artikel 2.11 i grundförordningen med exportpriset transaktion för transaktion på grund av att det konstaterats att det fanns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skilde sig mellan olika inköpare eller tider och att den metod som används i punkt 21 inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekom.

(23) För att få en rättvis jämförelse gjordes vederbörliga justeringar för olikheter som påstods och konstaterades påverka prisernas jämförbarhet. I enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen gjordes justeringar för fysiska egenskaper, förpackning, transport, försäkring, hantering och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader, indirekta skatter, importavgifter och provisioner.

(24) Vad gäller begäran om justeringar för importavgifter bör det noteras att ingen av dessa justeringar har kunnat medges fullt ut. Begäran avvisades helt eller delvis i den utsträckning som det konstaterades att den likadana produkten, och de material som fysiskt ingick i denna, som såldes av exportörerna i fråga på deras hemmamarknader och var avsedd för förbrukning inom dessa länder, inte belades med importavgifter. Detta innebar att de villkor som anges i artikel 2.10 b i grundförordningen inte hade uppfyllts.

IV. Dumpningsmarginal

1. Indien

(25) För den indiske tillverkaren Neo Sack konstaterades det att det inte förekom någon dumpning.

(26) För de andra samarbetsvilliga indiska tillverkarna visade jämförelsen att det förekom dumpning.

(27) Avseende Polyspin Export Ltd och Polyspin Private Ltd konstaterades det att de båda företagen hade fyra gemensamma styrelseledamöter. Var och en av dessa samt ett tredje företag hade aktier i båda företagen. Företagen hade också vissa gemensamma anläggningar. Polyspin Private Ltd ägde aktier i Polyspin Export Ltd. Med tanke på det nära förhållandet mellan de två företagen fanns det en stor risk för att antidumpningsåtgärder skulle kringgås genom att exporten till gemenskapen skedde via det företag som fick den lägsta dumpningsmarginalen, om det fastställdes olika dumpningsmarginaler för de två företagen. Således drogs slutsatsen att det för dessa två företag borde fastställas endast en dumpningsmarginal på grundval av det vägda genomsnittet av de dumpningsmarginaler som konstaterats föreligga för de två företagen.

(28) Det har preliminärt fastställts vägda genomsnittliga dumpningsmarginaler för de samarbetsvilliga indiska tillverkarna och uttryckta i procent av priset fritt gemenskapens gräns uppgår de till följande nivåer:

— Neo Sack	0 %
— Buildmet Private Ltd	26,8 %
— Gilt Pack	3,2 %
— Kanpur Plastipack	10,9 %
— Polyspin Export Ltd och Polyspin Private Ltd	22,0 %
— Shankar Packaging Ltd	20,4 %

(29) För de indiska tillverkare/exportörer som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller på annat sätt gav sig till känna fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 18.1 grundförordningen enligt vad som beskrivs nedan.

En jämförelse av de uppgifter om exportvolym till gemenskapen som givits av de samarbetsvilliga indiska tillverkarna/exportörerna med statistik från Eurostat visade att det fanns en hög grad av bristande samarbete (vilket inte var fallet med Indonesien och Thailand).

När det gäller importpriserna bör det noteras att Eurostat-statistik utgjorde den enda tillgängliga informationskällan. Denna statistik gjorde däremot inte någon åtskillnad mellan de olika typer av den berörda produkten som hade sitt ursprung i Indien och exporterades till gemenskapen, eftersom alla produkttyper under undersökningsperioden omfattades av ett och samma KN-nummer. Statistiken från Eurostat visade ett vägt genomsnittligt exportpris som var avsevärt lägre än det vägda genomsnittliga exportpris som fastställts för samarbetsvilliga tillverkare. Detta visar klart att icke-samarbetsvilliga tillverkares dumpningsmarginaler var högre än de marginaler som fastställts för samarbetsvilliga tillverkare.

Följaktligen ansågs det att de rimligaste uppgifter som var tillgängliga var de som fastställts i undersökningen, vilket innebar att den högsta vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som konstaterats för en enskild produkttyp var den marginal som borde användas för dessa syften.

Detta synsätt ansågs också nödvändigt för att undvika att belöna bristande samarbete eller skapa en möjlighet till kringgående.

Således uppgår den preliminärt fastställda dumpningsmarginalen för de indiska exportörer som inte var samarbetsvilliga i denna undersökning till 47,2 %, uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

2. Indonesien

(30) Jämförelsen visade att importen av den berörda produkten med ursprung i Indonesien var dumpad.

(31) Det har preliminärt fastställts vägda genomsnittliga dumpningsmarginaler för varje indonesisk tillverkare som ingick i stickprovet och uttryckta i procent av priset fritt gemenskapens gräns uppgår de till följande nivåer:

— P.T. Budi Indoplast Indah	74,3 %
— P.T. Hardo Soloplast	28,4 %
— P.T. Kemilau Indah Permana Ltd	31,0 %
— P.T. Poliplas Indah Sejahtera	38,0 %
— P.T. Simoplas	23,5 %

(32) För de indonesiska exportörer som var samarbetsvilliga i undersökningen men som inte ingick i stickprovet fastställdes dumpningsmarginalen preliminärt till nivån på det vägda genomsnittet av de dumpningsmarginaler som fastställts för P.T. Hardo Soloplast, P.T. Kemilau Indah Permana Ltd, P.T. Poliplas Indah Sejahtera och P.T. Simoplas, dvs. till 28,3 % uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns. I enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen beaktades inte den dumpningsmarginal som fastställts för P.T. Budi Indoplast Indah, eftersom detta företag enligt vad som beskrivs i punkt 17 inte tillhandahöll nödvändiga uppgifter vid kontrollbesöket.

(33) För alla indonesiska exportörer och exporterande tillverkare som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller på annat sätt gav sig till känna fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 18.1 i grundförordningen enligt vad som beskrivs nedan.

Med tanke på att en jämförelse av de uppgifter om export till gemenskapen som givits av alla de samarbetsvilliga indonesiska tillverkarna/exportörerna med statistik från Eurostat visade att samarbetsgraden var mycket hög och omfattade nästan all export ansåg kommissionen att de rimligaste tillgängliga uppgifterna var de som fastställts i under sökningen och, eftersom det inte fanns någon anledning att anta att en icke-samarbetsvillig tillverkare/exportör hade dumpat till en lägre nivå än den högsta som konstaterats, att den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för en tillverkare som ingick i stickprovet var den lämpligaste marginalen att använda för dessa syften. Således fastställdes dumpningsmarginalen för icke-samarbetsvilliga tillverkare och exportörer i Indonesien till 74,3 % uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

Detta synsätt ansågs också nödvändigt för att undvika att belöna bristande samarbete eller skapa en möjlighet till kringgående.

3. Thailand

(34) Vad gäller alla samarbetsvilliga thailändska tillverkare visade jämförelsen att importen av den berörda produkten från Thailand var dumpad.

(35) Det har preliminärt fastställts vägda genomsnittliga dumpningsmarginaler för samarbetsvilliga thailändska tillverkare och uttryckta i procent av priset fritt gemenskapens gräns uppgår de till följande nivåer:

— Bangkok Polysack Co. Ltd	13,8 %
— CP Poly-Industry Public Co. Ltd	63,9 %
— Laemthong Industry Co. Ltd	83,4 %
— Pacific Polysack Co. Ltd	94,9 %
— Thai Coating Industrial Public Co. Ltd	29,1 %
— Thai Plastic Products Co. Ltd	15,8 %

(36) För alla thailändska exportörer och exporterande tillverkare som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller på annat sätt gav sig till känna fastställdes dumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 18.1 i grundförordningen enligt vad som beskrivs nedan.

Med tanke på att en jämförelse av de uppgifter om export till gemenskapen som lämnats av alla de samarbetsvilliga thailändska tillverkarna/exportörerna med statistik från Eurostat visade att samarbetsgraden var mycket hög och omfattade nästan all export ansåg kommissionen att de rimligaste tillgängliga uppgifterna var de som fastställts i undersökningen och, eftersom det inte fanns någon anledning att anta att en icke-samarbetsvillig tillverkare/exportör hade dumpat till en lägre nivå än den

högsta som konstaterats, att den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för en samarbetsvillig tillverkare var den lämpligaste marginalen att använda för dessa syften. Således fastställdes dumpningsmarginalen för icke-samarbetsvilliga tillverkare och exportörer i Thailand till 94,9 % uttryckt i procent av priset fritt gemenskapens gräns.

Detta synsätt ansågs också nödvändigt för att undvika att belöna bristande samarbete eller skapa en möjlighet till kringgående.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

(37) Kommissionen har undersökt huruvida den klagande svarade för en större andel av gemenskapens totala tillverkning av den berörda produkten och har kommit fram till slutsatsen att de klagande tillverkare som hade samarbetat med kommissionen under undersökningsperioden tillverkade en större andel (75 %) av gemenskapens totala produktion av den likadana produkten under denna period. I det följande avser begreppet "gemenskapsindustrin" endast de samarbetsvilliga klagande gemenskapstillverkare som tillverkar de berörda varorna i gemenskapen, enligt artikel 4 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Kumulerad bedömning av importen

(38) Kommissionen har undersökt huruvida importen av påsar och säckar med ursprung i Indien, Indonesien och Thailand borde bedömas kumulerat enligt artikel 3.4 i grundförordningen.

(39) I detta avseende beaktade kommissionen alla de kriterier som enligt artikel 3.4 i grundförordningen måste vara uppfyllda för att importen från de tre berörda länderna skall kunna kumuleras. Analysen har lett till följande slutsatser:

— Dumpningsmarginalen för varje land, enligt vad som visats i punkterna 25 till 36, överskred miniminivån.

— Importvolymen från varje land var inte försumbar, vilket visas i punkt 41.

— En kumulerad bedömning av importens effekter var lämplig mot bakgrund av konkurrensvillkoren mellan importerade produkter och mellan importerade produkter och den likadana gemenskapsprodukten. Det bör också noteras att de berörda ländernas exportörer använde samma handelskanaler och hade samma lågprispolitik, vilket medförde en hög nivå på prisunderskridandet (se punkt 45).

Eftersom alla villkor var uppfyllda drogs slutsatsen att det fanns tillräckliga skäl för att kumulera importen från de berörda länderna.

2. Gemenskapens förbrukning

(40) Gemenskapens förbrukning ökade från cirka 43 000 ton 1992 till cirka 47 000 ton under undersökningsperioden, en ökning på cirka 9 %.

3. Den dumpade importens volym och marknadsandel

(41) Volymen av dumpad import från de berörda länderna ökade kontinuerligt från 1992 till undersökningsperioden enligt följande: från cirka 2 000 ton till cirka 7 650 ton för Indien, från cirka 7 200 ton till cirka 8 150 ton för Indonesien och från cirka 3 800 ton till cirka 4 900 ton för Thailand.

Den totala volymen av dumpad import från de berörda länderna ökade från cirka 13 000 ton 1992 till cirka 20 700 ton under undersökningsperioden, dvs. en ökning på cirka 59 %.

(42) Dessa länders totala marknadsandel ökade från 30,2 % 1992 till 44 % under undersökningsperioden. Under samma period ökade marknadsandelen för vart och ett av de berörda länderna enligt följande: från 4,6 % till 16,3 % för Indien, från 16,8 % till 17,3 % för Indonesien och från 8,7 % till 10,4 % för Thailand.

4. Prisunderskridande

(43) Analysen av prisunderskridandet gjordes för varje typ av påse. För var och en av dessa typer jämförde kommissionen exportörernas och gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspriser utan några avdrag eller skatter, beräknade på grundval av försäljning till den förste icke-närstående importören eller kunden, med justeringar på grund av skillnader i handelsled. Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspris vägdes i förhållande till försäljningsvolymen för varje produkttyp. Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspris jämfördes sedan med motsvarande priser för varje berörd exportör.

(44) För att kunna beakta olikheter i de fysiska egenskaperna har justeringar gjorts på grundval av skillnader i tillverkningskostnader. För att få ett handelsled jämförbart med försäljningen av en likadan produkt tillverkad av gemenskapsindustrin justerades indiska, indonesiska och thailändska importpriser med en importörsmarginal inklusive tullavgifter, hantering, finansiering, lagring, allmänna kostnader och administrativa kostnader och vinst (5 %). Fastställandet av dessa marginaler har baserats på de relevanta uppgifter som erhållits av importörer under undersökningens gång.

(45) På denna grund varierade marginalerna för underskridande uttryckta i procent av gemenskapsindustrins priser mellan 19,7 % och 33,1 % för Indien, mellan 36,4 % och 52,2 % för Indonesien och mellan 31,7 % och 47,3 % för Thailand.

5. Gemenskapsindustrins situation

a) *Tillverkning*

(46) Gemenskapsindustrins tillverkning av den berörda produkten minskade stadigt i volym, från 9 976 ton 1992 till 9 065 ton under undersökningsperioden, en minskning på 9,1 %. På motsvarande sätt minskade också kapacitetsutnyttjandet med 7,6 % under samma period, dvs. från 55,5 % till 51,3 %.

b) *Försäljningsvolym och marknadsandelar*

(47) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapens marknad minskade från cirka 10 100 ton 1992 till ungefär 9 800 ton under undersökningsperioden, dvs. en minskning på 2,3 %. Trots en ökning av gemenskapens förbrukning på omkring 9 % minskade gemenskapsindustrins marknadsandel med 10,4 % under samma period, dvs. från 23,4 % till 21 %.

c) *Priser*

(48) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspriser på gemenskapens marknad minskade med 3,9 % mellan 1992 och undersökningsperioden.

d) *Lönsamhet*

(49) Gemenskapsindustrins nedgång i försäljningen av den berörda produkten och den samtidiga prisdepressionen på gemenskapens marknad ledde till ekonomiska förluster under den period som undersökts (förluster på 0,14 % 1992 till 0,55 % under undersökningsperioden med en topp på 1,79 % 1993).

e) *Investeringar*

(50) De ekonomiska förlusterna har inverkat negativt på gemenskapsindustrins förmåga att investera för att uppnå högre produktivitet. Investeringarna minskade med 53,8 % mellan 1992 och undersökningsperioden.

f) *Sysselsättning*

(51) Antalet personer sysselsatta med tillverkning av den berörda produkten minskade kontinuerligt med 16,9 % mellan 1992 och undersökningsperioden.

g) *Slutsats*

(52) Kommissionen har fastställt att gemenskapsindustrins tillverkning, kapacitetsutnyttjande, marknadsandel, priser, lönsamhet, investeringar och sysselsättning har utvecklats negativt och har sålunda i detta preliminära skede dragit slutsatsen att gemenskapsindustrin har vållats väsentlig skada enligt artikel 3.1 i grundförordningen.

F. VÅLLANDE AV SKADA

(53) I enlighet med artikel 3.6. i grundförordningen har kommissionen undersökt i vilken omfattning den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin har orsakats av volymen och prisnivån för den dumpade importen från Indien, Indonesien och Thailand. Kommissionen undersökte även huruvida andra faktorer hade vållat eller bidragit till den skadan i syfte att försäkra sig om att skada som vållats av dessa andra faktorer inte tillskrevs den berörda dumpade importen. De andra faktorer som granskats var utvecklingen av förbrukningen, konkurrens från icke-samarbetsvilliga tillverkare i gemenskapen, import från länder som inte omfattas av denna undersökning, gemenskapsindustrins exportresultat och det ekonomiska och tekniska klimatet.

Effekt av dumpad import från Indien, Indonesien och Thailand

(54) På grundval av tillgängliga uppgifter drogs slutsatsen att de påsar som tillverkas av gemenskapsindustrin och de som importeras från Indien, Indonesien och Thailand konkurrerade direkt med varandra på gemenskapens marknad på grundval av pris. Detta förklaras av att det inte finns några betydande kvalitetsskillnader mellan importerade produkter och produkter som tillverkas i gemenskapen. Produkterna är avsedda för samma kunder, dvs. slutanvändare eller agenter (distributörer), och säljs via liknande försäljningskanaler på gemenskapens marknad som helhet. Med tanke på marknadens öppenhet hade den dumpade lågprisimporten en direkt inverkan på gemenskapsindustrins situation.

(55) För att kunna bedöma effekten av importen från Indien, Indonesien och Thailand bör det påpekas att dessa länders exportvolym kontinuerligt ökat sedan 1992 och fram till undersökningsperioden ökat med 58 %. Denna imports marknadsandel ökade med 46 % medan deras genomsnittliga återförsäljningspriser minskade med 3,3 % under samma period. Denna import gjordes till avsevärt dumpade priser, vilka underskred gemenskapsindustrins priser.

Samtidigt har gemenskapsindustrins situation försämrats, dess marknadsandel har minskat med 10,4 % och dess genomsnittliga återförsäljningspriser med 3,6 %. Således finns det ett klart samband i tiden mellan ökningen av importvolymen och gemenskapsindustrins svårigheter.

(56) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen kan en undersökning av den dumpade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin också inbegripa en utvärdering av storleken på den faktiska dumpningsmarginal som konstaterats hos berörda exportörer. I denna undersökning varierar dessa genomsnittliga dumpningsmarginaler mellan 47 % och 94 %.

(57) Slutligen bör det också i detta sammanhang erinras om att gemenskapsindustrin efter införandet av antidumpningsåtgärder mot Kina (rådets förordning (EEG) nr 3308/90 [1], ändrad genom förordning (EEG) nr 2346/93 [2] inte till fullo har kunnat dra nytta av dessa åtgärder, eftersom den minskade importen från Kina omedelbart ersattes av ökning av den dumpade importen från Indien, Indonesien och Thailand. Denna senare import äger rum i gemenskapen via samma handelskanaler och via samma aktörer som importen av kinesiska produkter.

Effekt av andra faktorer

Utveckling av förbrukningen

(58) Som det anges i punkt 40 ovan ökade gemenskapens förbrukning med cirka 9 % mellan 1992 och undersökningsperioden och med 23 % mellan 1993 och undersökningsperioden. Således kan utvecklingen av efterfrågan på den berörda produkten inte vara orsaken till gemenskapsindustrins svårigheter. Tvärtom bör det understrykas att gemenskapsindustrins marknadsandel trots en växande marknad minskade med 10 %.

Övriga gemenskapstillverkare

(59) Under undersökningsperioden hade de gemenskapstillverkare som inte deltog i förfarandet en begränsad marknadsandel som beräknades uppgå till cirka 6 % av gemenskapens totala marknad. Det finns inte några uppgifter som tyder på att dessa tillverkares beteende skulle ha haft väsentligt skadevållande effekt på den klagande gemenskapsindustrin och det finns inte heller några bevis för att deras ekonomiska situation skulle ha utvecklats annorlunda än gemenskapsindustrins.

På grundval av enskilda synpunkter som lämnats framstår det som om den större delen av de övriga tillverkarna i gemenskapen hade samma svårigheter som de klagande tillverkarna.

Annan import till gemenskapen

(60) Den övriga importen till gemenskapen hade huvudsakligen sitt ursprung i Bulgarien, Kina, Ungern, Elfenbenskusten, Slovenien och Turkiet.

Importvolymen och marknadsandelen för alla övriga länder, med undantag av Kina, kvarstod på en stabil nivå under undersökningsperioden. Prisnivå bidrog inte väsentligen till gemenskapsindustrins allt sämre ekonomiska situation.

Vad gäller import från Kina fastställdes det att denna imports marknadsandel hade minskat avsevärt mellan 1992 och 1994. Som nämns ovan bör det dock noteras att rådet redan 1990 hade fastställt att denna import var dumpad och att den hade vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada. En översyn vid giltighetstidens utgång genomförs för närvarande men resultaten av denna översyn är ännu inte tillgängliga. Även om slutsatsen drogs att importen från Kina hade vållat gemenskapsindustrin skada skulle detta inte ändra det faktum att den skada som vållats av den dumpade import som berörs av detta förfarande, separat beaktad, är väsentlig.

Gemenskapsindustrins exportresultat

(61) Gemenskapsindustrins export har alltid haft mycket marginell betydelse för gemenskapsindustrins totala försäljning. Exporten till länder utanför gemenskapen utgjorde 1992 cirka 6,5 % av industrins totala försäljning av den berörda produkten, medan den 1994 svarade för omkring 4 %. I absoluta tal minskade gemenskapsindustrins export från 732 ton till 384 ton mellan 1992 och 1994, och denna förlust drabbade huvudsakligen en särskild gemenskapstillverkare.

Den begränsade betydelsen av minskningen av exportförsäljningen (−348 ton) måste ses mot bakgrund av den minskning av produktionen under samma period (−912 ton) samt den förlust av marknadsandelar uttryckta i ton (−1 240 ton) som noterats för gemenskapsindustrin.

Av detta följer att en förändring av gemenskapsindustrins exportresultat inte kan ha haft väsentlig inverkan på den skada som vållats, särskilt med hänsyn till kapacitetsutnyttjande och sysselsättning.

[1] EGT nr L 318, 17.11.1990, s. 2.
[2] EGT nr L 215, 25.8.1993, s. 1.

Ekonomiskt klimat

(62) Kommissionen instämmer i att den allmänna recessionen i gemenskapen också har medfört en nedgång på marknaden för plastvaror, huvudsakligen under 1993. Effekterna av denna nedgång försvann dock praktiskt taget under undersökningsperioden. Mellan 1993 och 1994 återhämtade sig marknaden starkt, vilket medförde en allmän prisökning och en ökning i förbrukningen på 25 %.

(63) I syfte att i största möjliga utsträckning isolera effekten av dumpad import på gemenskapsindustrin har kommissionen analyserat och jämfört de relativa resultaten för både gemenskapstillverkarna och exportörerna i de tre länder som undersökts vad gäller marknadsandelar och genomsnittliga återförsäljningspriser under nedgången (1992–1993) och under uppgången (1993–1994).

(64) Mellan 1992 och nedgångsperioden (1993), samtidigt som förbrukningen minskade med 10 %, ökade gemenskapsindustrin sin marknadsandel något med 1,3 procentenheter. Under samma tid var den tvungen att sänka sina försäljningspriser med i genomsnitt 7,7 %. De berörda exportörerna minskade också sina låga dumpade priser med 1,7 % och lyckades öka sina marknadsandel med 6,4 procentenheter på en krympande marknad. Denna analys visar att trots nedgångens negativa effekter lyckades den dumpade importen vinna marknadsandelar medan gemenskapsindustrin lyckades behålla sin andel till priset av avsevärda ekonomiska förluster på grund av den låga prisnivån på marknaden.

(65) Trots en allmän uppgång under 1994 hämmades gemenskapsindustrins återhämtning i stor utsträckning av en kombination av en drastisk ökning av den dumpade importens volym (+55 %) och dessa exportörers prisnivå under undersökningen. Trots denna efterfrågeökning (+25 %) på gemenskapens marknad under 1994, minskade gemenskapsindustrins marknadsandel med 4 procentenheter medan marknadsandelen för indiska, indonesiska och thailändska exportörer ökade med 9 procentenheter.

(66) Mellan 1993 och 1994 ökade förbrukningen i absoluta tal med ungefär 9 000 ton. Gemenskapsindustrin ökade sin försäljning med 424 ton medan de exportörer som undersöktes ökade sin försäljning med 7 800 ton. De sistnämnda gynnades alltså i mycket stor utsträckning av marknadens tillväxt under 1994.

(67) Avseende de genomsnittliga återförsäljningspriserna under uppgången (1994) kunde gemenskapstillverkarna öka sina priser med 4,4 % mellan 1993 och 1994, och denna nivå var ändå 3,5 % lägre än de priser som kunde tas ut 1992. Samtidigt minskade de exportörer som berörs av denna undersökning sina priser med 4,3 %, vilket har lett till de resultat som avses i denna skadebedömning.

(68) På grundval av dessa omständigheter är det uppenbart att den import som undersökts erövrade marknadsandelar på grund av sin låga prisnivå. Detta var till förfång för gemenskapsindustrin, som drabbades av allvarliga ekonomiska förluster.

Kommissionen har således dragit slutsatsen att även om nedgången med all säkerhet hade en negativ effekt på marknaden som helhet, inverkade de negativa effekterna av den dumpade importen vad gäller volym och priser i hög grad på gemenskapsindustrins situation.

Teknisk situation och investeringar

(69) Vissa exportörer har anfört att gemenskapsindustrins tekniska situation skulle vara ett annat skäl till dess prekära läge. Det har hävdats att gemenskapsindustrins ovilja att investera i ny teknik och utökad kapacitet otvivelaktigt har bidragit till den eventuella skada som den har vållats.

(70) Kommissionen har fastställt att gemenskapsindustrins investeringar minskade med över 53 % under undersökningsperioden. En analys visar dock att det inte rörde sig om investeringsovilja hos gemenskapsindustrin utan om nödvändigheten att begränsa kostnaderna till följd av de ekonomiska förluster som försäljningen av produkten i fråga innebar. Denna negativa situation hade orsakats av den situation som rådde på marknaden i form av låg nivå på återförsäljningspriser och den dumpade importens ökande omfattning.

Slutsats om orsakssamband

(71) På grund av att påsar ur teknisk synvinkel är en enkel produkt som erbjuds via liknande försäljningskanaler i gemenskapen och att marknaden är öppen anser kommissionen att lågprisimporten hade avsevärd, negativ inverkan på gemenskapsindustrin.

(72) Även om kommissionen håller med om att gemenskapsindustrins prekära situation inte enbart är orsakad av importen av påsar från Indien, Indonesien och Thailand måste slutsatsen dras, av alla de skäl som anges ovan, att priserna och den ökande volymen för den dumpade importen från de tre länderna, beaktad separat, har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

Allmänt

(73) På grundval av tillgängliga uppgifter har kommissionen undersökt huruvida det med säkerhet kan fastslås att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder.

I detta syfte har kommissionen undersökt verkan av eventuella åtgärder och konsekvenserna av att inte vidta åtgärder för alla de parter som berörs av förfarandet och därmed även beaktat konkurrensklimatet och principen om att dumpad import inte skall behandlas på ett diskriminerande sätt.

Konsekvenser för gemenskapsindustrin

(74) Vid bedömningen av gemenskapens intresse måste särskild hänsyn tas till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Kommissionen har konstaterat att gemenskapsindustrin sedan 1992 har ansträngt sig för att rationalisera produktionen, förbli konkurrenskraftig och behålla sin marknadsandel. Detta visar att industrin inte vill överge detta segment av tillverkningen för vilken det finns en marknad.

(75) Gemenskapsindustrin kan dock inte till vilket pris som helst fortsätta dessa ansträngningar. På grund av den stora volymen hos lågprisimporten har gemenskapsindustrins ekonomiska situation försämrats avsevärt sedan 1992. Detta framgår av de ekonomiska förluster som gemenskapsindustrin uppvisat.

(76) När det gäller granskningen av gemeskapens intresse och inverkan på gemenskapsindustrin måste kommissionen beakta dess framtida utveckling om dumpad import från de tre berörda länderna tillåts forsätta. De omständigheter som fastställts i undersökningen visar att detta med all säkerhet skulle medföra ytterligare negativa effekter för gemenskapsindustrin, med direkt negativa konsekvenser för investringarna, vilka minskat med 53 %, och sysselsättningen, som minskat med 16 % och indirekta negativa effekter för leverantörsindustrin.

(77) Eftersom gemenskapsindustrins stora problem är den negativa avkastningen på försäljningen av produkten i fråga och en ökning i enbart försäljningsvolymen kanske inte är tillräcklig för att gemenskapsindustrin skall kunna återhämta sig från skadan, måste åtgärder leda till en viss prisökning på gemenskapens marknad om de skall vara effektiva.

Den framtida prisutvecklingen och en positiv avkastning på försäljningen av produkten i fråga beror dock inte bara på eventuella antidumpningsåtgärder utan också på ett antal andra faktorer, såsom råmaterialpriserna och utvecklingen av konkurrensen efter ett eventuellt införande av de föreslagna antidumpningsåtgärderna, vilket granskas nedan.

Effekt för användarindustrierna

(78) För att kunna uppskatta eventuella åtgärders inverkan på de industrier som befinner sig i ett senare led i förädlingskedjan har kommissionen granskat de potentiella användningsområdena för påsar på gemenskapens marknad. Denna undersökning har visat att användningen huvudsakligen sker i jordbrukssektorn (t.ex. för att förpacka vete, korn, socker och andra grönsaks- och jordbruksprodukter). Samtidigt finns det också betydelsefulla användare inom förpackningssektorerna, de kemiska sektorerna (förpackning av gödningsmedel) och, i mindre omfattning, andra industrisektorer.

(79) Åtgärderna skulle huvudsakligen få effekt på de industrier som befinner sig i ett senare led i förädlingskedjan genom eventuell ökning av påsars återförsäljningspris och en därav vållad ökning av industrins produktionskostnader. Med hänsyn till att importen från de tre berörda länderna till större delen utgörs av "enkla" påsar, dvs. påsar vars styckpris är mycket lågt, anser kommissionen att en sådan ökning i återförsäljningspriser endast skulle få begränsad effekt på användarindustrin.

Med tanke på de olika kategorierna av likadan produkt och den olikartade verkan av skadevållande dumpad import på var och en av dessa kategorier samt den stora variationen i nivåerna på de antidumpningstullar som föreslås, vilka varierar från 0 till 94,9 %, bör det å andra sidan noteras att en bedömning av potentiella prishöjningar är mycket svår att göra och att varje prognos om effekten för användare i hög grad är osäker.

(80) På denna grundval och mot bakgrund av att åtgärder med all säkerhet skulle leda till en större förekomst av konkurrenter på gemenskapens marknad kan slutsatsen dras att en prisökning inte skulle leda till oproportionerliga nackdelar för gemenskapens användare eller för dem jämfört med konkurrenter utanför gemenskapen, eftersom effekten på användarindustriernas produktionskostnader endast skulle vara begränsad.

Effekt för importörer

(81) Ett flertal synpunkter lämnades av gemenskapsimportörer belägna mestadels i de medlemsstater där det inte finns några tillverkningsanläggningar för påsar, dvs. Nederländerna, Tyskland, Förenade

kungariket, Belgien och Italien. En analys av synpunkterna visar att några av importörerna också tillverkar vissa typer av påsar och sannolikt utgör en viktig del av den icke-klagande industrin.

(82) Importörerna lade fram tre huvudanledningar till att åtgärder skulle strida mot gemenskapens intresse. För det första skulle, eftersom gemenskapsindustrin inte kan täcka hela gemenskapsmarknadens behov, en förändring av utbudet på dagens marknad alltid innebära risk för ett allmänt utbudsunderskott. För det andra skulle åtgärder endast få direkt negativa konsekvenser för priset för påsar och således öka importörernas kostnader, minska deras vinstmarginal och drabba slutanvändarindustrier. För det tredje skulle varje åtgärd för att stärka gemenskapsindustrins situation medföra en skadlig, dominerande ställning på gemenskapens marknad som helhet med negativa konsekvenser på priser. Importörerna menar att dessa negativa effekter, som i huvudsak påverkar användare och importörer på gemenskapens marknad vad gäller priser, utbudsunderskott, konkurrensklimat och sysselsättning, strider mot gemenskapens intresse.

(83) Kommissionen anser att om man inte vidtog några åtgärder för att återupprätta rättvis handel skulle några importörer kunna tjäna på att köpa påsar till dumpat låga priser. Som det anges i punkterna 78 till 80 bör det dock noteras att detta inte nödvändigtvis skulle vara till nytta för användarindustrin. Frånvaro av åtgärder är enbart skadligt för de andra berörda parterna i gemenskapen och skulle ytterligare uppmuntra dumpad import till gemenskapens marknad. De övriga argumenten granskas nedan.

Effekt på konkurrensklimatet på gemenskapens marknad

(84) När det gäller konkurrensklimatet på gemenskapens marknad har användarindustrier och andra ekonomiska aktörer alltid kunnat välja mellan ett stort antal konkurrenter på marknaden, eftersom gemenskapstillverkarna även om de till fullo utnyttjade sin produktionskapacitet endast skulle kunna tillfredsställa omkring 40 % av efterfrågan på gemenskapens marknad. Import från tredje land kommer således alltid att vara av nöden. Efter införandet av antidumpningsåtgärder kan tillverkare belägna i de berörda länderna marknadsföra sin export till gemenskapen till rättvisa priser, medan Kina tillsammans med andra länder (t.ex. Turkiet, Bulgarien, Elfenbenskusten) till och med skulle kunna öka sin export, attraherade av lönande prisnivåer, och således ytterligare intensifiera den rättvisa konkurrensen på gemenskapens marknad. Avseende ett eventuellt missbruk av dominerande ställning drogs slutsatsen att dessa påståenden mot bakgrund av den konkurrens som råder på gemenskapens marknad var ogrundade.

Icke-diskriminerande behandling av dumpad import

(85) Vidare måste denna undersökning också ses mot bakgrund av gällande antidumpningsåtgärder mot import av den berörda produkten från Kina. För närvarande pågår en översyn av dessa åtgärder. Det anses nödvändigt att säkerställa en icke-diskriminerande behandling av all dumpad import. Det bör också noteras att den dumpade import som är föremål för den här undersökningen till stor del ersatte den dumpade importen från Kina och har gjorts via samma handelskanaler.

Slutsats om gemenskapens intresse

(86) På grundval av dessa omständigheter och överväganden och efter granskning av de synpunkter som lämnats av importörer av produkten i fråga och av ett flertal branschorganisationer, och i synnerhet behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och av att återställa effektiv konkurrens, har kommissionen på det hela taget preliminärt konstaterat att det inte finns några tvingande skäl mot att införa antidumpningsåtgärder. Slutsatsen dras snarare att gemenskapens skäliga intresse kräver att gemenskapsindustrin skyddas mot de orättvisa handelsmetoder som praktiseras genom den dumpade importeen från Indien, Indonesien och Thailand.

H. PRELIMINÄR TULL

(87) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen bör storleken på den preliminära tullen motsvara antingen dumpningsmarginalen eller den nivå som är tillräcklig för att undanröja skadan, beroende på vilken som är lägst.

(88) Eftersom skadan i huvudsak består i förlust av marknadsandelar och särskilt ekonomiska förluster undanröjs skadan genom att det inrättas en icke-skadevållande exportprisnivå, dvs. en nivå till vilken alla produktionskostnader kan täckas och som medger en skälig vinstnivå. För att uppnå detta bör priserna på import från Indien, Indonesien och Thailand höjas i enlighet härmed.

(89) Således och i enlighet med sedvanlig praxis har kommissionen för de mest representativa och jämförbara (med dem som importeras) kategorierna av påsar beräknat den prisnivå till vilken den skada som orsakas av importen i fråga till gemenskapen skulle undanröjas, dvs. en prisnivå till vilken gemenskapsindustrin skulle kunna täcka sina totala kostnader och uppnå skälig vinst. Vad gäller skälig vinstnivå använde kommissionen en sats på 5 % av omsättningen, en nivå som enligt gemenskapsindustrin var det minimum som krävdes för att säkerställa verksamhetens fortgående. Kommissionen ansåg att denna nivå var tillräcklig med tanke på produktens mogna natur och att den kräver enbart begränsade investeringar i forskning och utveckling och i produktionsutrustning.

(90) Detta pris jämfördes med exportörernas vägda genomsnittliga försäljningspris, utan några avdrag och skatter, beräknat på grundval av försäljning till den första icke-närstående importören eller kunden och justerat för skillnader i distributionskanaler.

(91) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen drogs slutsatsen i detta preliminära skede att antidumpningstullarna borde införas till nivån för konstaterade dumpningsmarginaler, eftersom dessa marginaler i alla fall var lägre än ovannämnda skadenivåer. De preliminära antidumpningstullarna bör således motsvara de dumpningmarginaler som anges i punkterna 28, 29, 31, 32, 33, 35 och 36.

I. SLUTBESTÄMMELSER

(92) Av administrativa skäl bör en period fastställas inom vilken berörda parter kan tillkännage sina synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla avgöranden som träffas i denna förordning är preliminära och kan komma att granskas på nytt vid fastställande av en slutgiltig tull som kommissionen eventuellt föreslår.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av vävda säckar och påsar av sådana slag som används för förpackning av varor, icke av trikå utan framställda av polyeten- eller polypropenremsor eller dylikt av vävnader med en vikt av högst 120 g/m², med ursprung i Indien, Indonesien och Thailand. Produkten med denna beskrivning omfattas av KN-nummer 6305 32 81 och 6305 33 91.

2. I denna förordning skall följande tullsatser gälla på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:

a) 47,2 % för säckar och påsar med ursprung i Indien, Taric-tilläggsnummer 8900, med undantag för importerade produkter som tillverkas av följande företag, som i stället skall omfattas av följande tullsatser:

	Tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
Buildmet Private Ltd	26,8	8944
Gilt Pack	3,2	8945
Kanpur Plastipack	10,9	8946
Neo Sack Ltd	0,0	8947
Polyspin Export Ltd och Polyspin Private Ltd	22,0	8948
Shankar Packaging Ltd	20,4	8949

b) 74,3 % för säckar och påsar med ursprung i Indonesien, Taric-tilläggsnummer 8900, med undantag för importerade produkter som tillverkas av följande företag, som i stället skall omfattas av följande tullsatser:

	Tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
P.T. Adhi Kara Suryatama	28,3	8950
P.T. Aster Dharma Industri	28,3	8950
P.T. Hardo Soloplast	28,4	8951
P.T. Kemilau Indah Permana Ltd	31,0	8952
P.T. Pelasnal	28,3	8950
P.T. Poliplas Indah Sejahtera	38,0	8953
P.T. Simoplas	23,5	8954
P.T. Wirapetro	28,3	8950

c) 94,9 % för säckar och påsar med ursprung i Thailand, Taric-tilläggsnummer 8900, med undantag för importerade produkter som tillverkas av följande företag, som i stället skall omfattas av följande tullsatser:

	Tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
Bangkok Polysack Co. Ltd	13,8	8955
CP Poly-Industry Public Co. Ltd	63,9	8956
Laemthong Industry Co. Ltd	83,4	8957
Thai Coating Industrial Public Co. Ltd	29,1	8958
Thai Plastic Products Co. Ltd	15,8	8959

3. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

4. En övergång till fri omsättning i gemenskapen av den produkt som avses i punkt 1 skall förutsätta att det lämnas en garanti som motsvarar beloppet på de preliminära tullarna.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1 i förordning (EG) nr 384/96 kan berörda parter inom femton dagar efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skriftligt tillkännage sina synpunkter och begära att bli hörda muntligt av kommissionen.

2. I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 kan berörda parter inom en månad efter den här förordningens ikraftträdande yttra sig om tillämpningen av den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Med förbehåll för artiklarna 7, 9, 10 och 14 i förordning (EG) nr 384/96 skall artikel 1 i denna förordning tillämpas för en period om sex månader, såvida rådet inte före utgången av denna period antar slutgiltiga åtgärder.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande